

Ter nagedachtenis aan

Frits Mestrum

★ 12 maart 1933

† 24 januari 2006

weduwnaar van
Joke Mestrum-Bergman

levenspartner van
Mia Spoor-van Rooij

Fritske, menneke, mestrumke, boaske, jongen, opa, ons vader, Frits, zo kenden de mensen je of herkenden ze je aan je grijze stofjas en je sigaar. Vaak op de fiets, soms te voet, met de handen op de rug. De natuur in of naar je volkstuinje.

Bijna elke zondag stond je op 'den Bult' en was je in je element. 'Aanwijzingen' geven aan onze jongens van ODC. Met wilde gebaren aan dat hek. Passie, hartstocht en energie kwamen daar dan van onder uit je tenen

Je had zo je eigen wijsheid en je deed alles op je eigen manier. En met die wijsheid heb je tegenslagen overwonnen. Je was een man uit één stuk, maar ook zo eenvoudig en vaak ook klein. Geen overdreven gedoe of poespas. Gewoon. Authentiek. Echt.

Goh, wat heb jij gestreden man! Gestreden tegen onrecht, tegen macht, tegen buitenspel, tegen het grote geld. Maar ook gestreden zij aan zij. Eerst met Joke, tegen haar slopende ziekte; later met Mia, met je eigen gebrek. Geknokt. Gevochten. Voor alles wat je dierbaar was. Goh kleine man, met je grote hart en ruggengraat. Wat kon jij knokken. Je gaf niet af. Je gaf niet op.

Terugdenkend aan je laatste strijd levert ons een beeld van kracht, vechtlust, moed en rust. Maar ook van een glimlach; het steeds weer verrassen van ons. Heftig was het proces. Maar we keken met ontzag vanaf een zijlijn toe. We voelden ons machteloos bij een dergelijk groot en krachtig gebeuren. Jij was onderdeel van een mysterie waarin wij klein werden en jij kleine man o zo groot. Bezig met je laatste kunstje, vechtend voor de hele kleine strohalm naar het volle leven. Je hebt je leven volledig geleefd. Je 'sigaartje' bleef heel lang branden..... ;-)

Rust.....wij zijn dankbaar.

Mia Spoor-van Rooij
Kinderen en kleinkinderen

Wij willen iedereen bedanken voor alle steun en medeleven tijdens het ziek-zijn en na het overlijden van onze dappere Frits. Speciaal bedanken wij het (verzorgend) personeel, doktoren en vrijwilligers van Verpleeghuis Liduina-Lindenlust. Echt mensenwerk!